

Ő talál. Valami mintha kettévágna
bent, és ebben semmi
líra nincsen.

3.

Két nőt szeretni – valaha
el tudtam képzelni, mint ahogy
azt nem tudtam elképzelni, hogy
én is meghalok, de most már
azt is el tudom képzelni, hogy
boldog vagyok és boldogtalan,
és nem tudom elképzelni, hogy
miért is kellene örökké élni – rágom
magam, jól
mégsem lakok soha.

4.

Mindig elírok a szorongásaim
elől, nem várom meg, hogy
sárga legyen a tetejük, és
kinyomhassam őket. Az
egyik ablakon a nyugalomra
látni, a másikon valami
sötét recsegésre. Bele kell
nyugodnom, hogy ez az
én lakásom, nem cserélhetem
el a kilátást.

Bándi Máté

Nosztalgia hibákkal

Gyerekkorában el akart jutni a Holdra.
Mikor az osztálytársainak mesélte, nem hitték el neki,
hogy a Honvédkórház ablakából nézve máshogyan világít.

Az volt a kedvenc emléke, amikor az év egy kiszámítható,
mégis izgalmas napján eltakarta a Napot.
Néha, mikor megpróbálta lerajzolni, az anyjáról beszélt,
neki is pont ilyen egyszerűen tűnt el a szeméből a fény.

Hirtelen történt, nem emlékszik már pontosan,
csak a sárgán villogó lámpák,
és ahogy egy madárraj a csattanáskor felszáll.

Elég volt két hét, hogy a 21-es számú fekvőszobának anyailata legyen,
és a műanyag úrhajójával a teljes felszínét bejárja.
Amikor megunta, a párkányra ült,
céltalanul nézett át a sötétben.

Bő harminc éve már.
Most Berlin külvárosában él, egyedül.

Nem érdeklik az égitestek.

Közepesek elégiája

Focistavér folyik bennem.
Pontosan 124 meccsen keresztül voltam
az ügyesebbek cseréje.
Az edzőm azt mondta,
ekkora súllyal hamar kifulladnék elől.
Akkor láttak utoljára sírni.

Maradtam a sportnál. Tudtam, hogy tehetséges vagyok,
hogy a haragban és a súlyban erő van,
de mint kiderült, az ökölvívás nem művészet.
Hazudtak az exkidobók, akikkel edzeni jártam.
Engem eszükbe ne jusson lecserélni.
Miattam ne szenvedjenek túlsúlyos, gyenge kisfiúk.

Ez nem sport, csak valami, amit szintén évek óta csinálok.
És félek, ha újraolvasom, arra gondolok majd,
hogy pont ilyen egy közepes zárlat.

